Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41511
Copyright: Melk, Benediktinerstift

nomē eius emanuel Certe 2m̄ q̄ ab eum tra
dr̄ h̄ ꝓphetia in xp̄o impleta. q̄o emanuel
vocat. Et q̄ro nūcupative an substātiue.
Sed q̄s nūcupative eū emanuel dr̄. q̄m po
eius ihm 2m̄ q̄ anglius docuit. Nō em nū
cupative substantiue h̄ dr̄ Emanuel autem
interpretat. nobiscū deus Si q̄o substancialiter
/ si ueārt h̄ dictus ē / q̄o ueārt. ⁊ substancia
hoc ē / q̄o puer h̄ nr̄ salu⁹ deus ē. ⁊ saluter
nbīcū ē Si aūt salu⁹ nbīcū ē. q̄nt⁹ ⁊ deus ⁊ hō
ē Sed q̄ h̄ loco iudei dātur sūt / vl q̄d dicere
potuerūt. Nūq̄ ꝓbare potuerūt ex testimonio
alicq̄ scripturē puerq̄ suū / ul emanuel dictum
nūcupative. ul ex ꝓfessione alicq̄ sancte dēm ema
nuel sbtuē. Aut q̄ erit rō nōis / ut pullo puero
dicat. ē deus cū eis. Cuō q̄o cū eis pnia
maiestatis sic / an grē. Et q̄ magnū ē esse
cū hōibq̄ / quō ē cū demonibq̄. Pena. nāque
ubiq̄ est / ⁊ eius pnia nl effugere pt. Dn sōte
cū sūs pribq̄ 2m̄ ptinpatōz grē / cateraq̄ non
sunt. h̄ sub pnia illiq̄ puēi esse cepit. Cuius
hoc nisi insanq̄ dicat ul dicē pūmat. Sed
ēte n̄ fallor / nec hoc dicere audebit / q̄ h̄ iudi
aorez pcteris q̄ an eū fuerīt gratiz ul accepit
semet ipm̄ / ul aly ꝓpter ipm. Quid q̄o dicet
Qua rōne ex pnia h̄q puēi deus ueraē et
sanē nbīcū ut dictū ē ē tē. n̄ q̄m omē